

Sygn. akt: I C 490/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powódki E. L. kwotę 51.294,53zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami:

a) ustawowymi w wysokości 13% od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku;

b) ustawowymi w wysokości 8% od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku;

c) ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie z tymi odsetkami.

2. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powódki E. L. kwotę 7.843,85zł (siedem tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

3. nakazuje zwrócić powódce E. L. od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Człuchowie kwotę 205,90zł (dwieście pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 490/14

UZASADNIENIE

Powódka E. L. wniosła, do rozpoznania w postępowaniu upominawczym, pozew przeciwko K. K. o zapłatę kwoty 51 294,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż swoje roszczenie wywodzi z umowy z dnia 21 października 2013 roku, zawartej z pozwaną, która prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) Salon Meblowy. Na podstawie ww. umowy pozwana zobowiązała się opracować projekt kuchni, wykonać meble model REGOLA (950) według specyfikacji – kosztorysu na kwotę 38 143,53 zł brutto, dostarczyć zestaw promocyjny SMEG VIP 2,3 za cenę 9 951,00 zł brutto i okap FALMEC ELEKTRA wyspowy za cenę 4 200,00 zł brutto oraz zamontować przedmiot umowy w miejscu zamieszkania powódki, w terminie do dnia 10 grudnia 2013 roku. Powódka podkreślała, iż zgodnie z umową łączna kwota 52 294,53 zł miała zostać uiszczona poprzez zapłatę do dnia 22 października 2013 roku zaliczki w kwocie 15 688,53 zł, następnie do dnia 10 grudnia 2013 roku kwoty 35 606,00 zł oraz po montażu kwoty 1 000,00 zł. Powódka uiszczała na rzecz pozwanej w dniach 22 października 2013 roku i 10 grudnia 2013 roku łącznie kwotę 51 294,53 zł. Podczas montażu w dniu 13 grudnia 2013 roku powódka zgłosiła istotne niezgodności zakupionego towaru z umową i zażądała doprowadzenia do stanu zgodnego z umową poprzez nieodpłatną jego naprawę bądź nieodpłatną wymianę towaru na nowy, w związku z czym został on zabrany. Po wielokrotnych próbach ustalenia dogodnego dla stron terminu, w dniu 17 kwietnia 2014 roku pozwana dostarczyła powódce przedmiot umowy i przystąpiła do jego montażu, w trakcie którego powódka ponownie zgłosiła zastrzeżenia do przedmiotu umowy, albowiem meble kuchenne posiadały uszkodzenia mechaniczne, które uniemożliwiały złożenie kuchni, ponadto poszczególne elementy zestawu mebli miały uszkodzenia, zarysowania, oderwane części okleiny lub jej brak. Powódka podkreśliła, iż strony sporządziły dokumentację fotograficzną i spisały protokół reklamacyjny. W związku z nienależytą realizacją umowy, powódka pismem z dnia 04 czerwca 2014 roku odstąpiła od umowy, wzywając pozwaną do zwrotu uiszczonych kwot.

W dniu 29 lipca 2014 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Człuchowie wydał w sprawie I Nc 1063/14 nakaz zapłaty na rzecz E. L. przeciwko K. K. uwzględniający powództwo w całości.

Pozwana K. K. skutecznie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty oraz wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana potwierdziła, iż łączyła strony umowa z dnia 21 października 2013 roku na projekt i zakup mebli kuchennych wraz z odpowiednim sprzętem AGD oraz ich montaż. Podkreśliła, iż przygotowany indywidualnie projekt został zatwierdzony przez powódkę, przy czym została ona poinformowana o ewentualnej konieczności przesunięcia gniazda elektrycznego o kilka centymetrów, co zostało zaakceptowane. Pozwana wskazała, iż wady mebli, które zgłaszała powódka przy montażu w grudniu 2013 roku, a z powodu których powódka nie wyraziła zgody na ich montaż, były wadami nieistotnymi, nie mającymi żadnego wpływu na jakość, funkcjonalność i możliwość normalnego, zgodnego z przeznaczeniem użytkowania zamówionego towaru. Były to bowiem zarysowania produkcyjne niewidocznych elementów znajdujących się pod oraz za modułami meblowymi (niewidocznymi przy złożeniu mebli). Pozwana podkreśliła, iż pomimo ustalenia kolejnego terminu dostawy i montażu mebli kuchennych na dzień 04 marca 2014 roku, powódka nie wpuściła monterów do domu. Również w dniu 17 kwietnia 2014 roku powódka odmówiła dokonania montażu z powodu występujących jej zdaniem wad uniemożliwiających montaż. Zdaniem pozwanej, wskazywane przez powódkę wady miały charakter kosmetyczny i nie byłyby widoczne po całkowitym zamontowaniu. Podkreśliła, iż w dniu 30 kwietnia 2014 roku dokonano, w obecności przedstawiciela producenta, „suchego” montażu kuchni w S., umożliwiając powódce jej osobiste oględziny i uczestnictwo w montażu, jednak powódka nie skorzystała z tej możliwości. Dodatkowo pozwana wskazała, iż w połowie maja 2014 roku powódka oświadczyła, iż nie chce kuchni i nie zamierza jej przyjąć ani zgadzać się na jej montaż, albowiem pozwana odmówiła jej możliwości rezygnacji z lodówki znajdującej się w zestawie bez poniesienia jakichkolwiek kosztów z tego tytułu. Pozwana potwierdziła, iż otrzymała pismo powódki z dnia 04 czerwca 2014 roku, jednak zawarte w nim oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest bezskuteczne, a żądanie zwrotu zapłaconej kwoty jest bezpodstawne.

W toku niniejszego postępowania strony podjęły próbę polubownego zakończenia sporu. Powódka zgodziła się na udostępnienie mieszkania celem ewentualnego przeniesienia gniazdko elektrycznego oraz montażu kuchni zgodnie z zawartą umową, a pozwana zobowiązała się wywiązać z zawartej umowy – do dnia 17 kwietnia 2015 roku. Doszło jedynie do częściowego montażu mebli kuchennych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 października 2013 roku powódka E. L. zawarła umowę z pozwaną K. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) Salon Meblowy z siedzibą w S.. Na podstawie umowy firma pozwanej zobowiązała się opracować dla powódki projekt kuchni, wykonać meble model REGOLA (950) według specyfikacji – kosztorysu na kwotę 38 143,53 zł brutto, dostarczyć zestaw promocyjny SMEG VIP 2,3 za cenę 9 951,00 zł brutto i okap FALMEC ELEKTRA wyspowy za cenę 4 200,00 zł brutto oraz zamontować przedmiot umowy w miejscu zamieszkania powódki, w terminie do dnia 10 grudnia 2013 roku. Strony umowy ustaliły, iż zaliczka na poczet ceny w kwocie 15 688,53 zł zostanie uiszczona do dnia 22 października 2013 roku, następnie przed dostawą tj. do dnia 10 grudnia 2013 roku zostanie uiszczona kwota 35 606,00 zł, oraz po montażu zostanie uiszczona pozostała kwota 1 000,00 zł.

bezsporne, nadto dowód: umowa wraz z kosztorysem z dnia 21/10/2013r. k. 10-15

Projekt kuchni został indywidualnie przygotowany przez projektanta K. B. i zaakceptowany przez powódkę.

bezsporne, ponadto zeznania świadka: P. J. na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie od 00:04:37 do 00:33:09, J. K. na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie 00:37:16, R. L. (1). na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie 00:52:02

Powódka uiszczyła na rzecz pozwanej w dniu 22 października 2013 roku kwotę 15 688,53 zł oraz w dniu 10 grudnia 2013 roku kwotę 35 606,00 zł, łącznie kwotę 51 294,53 zł.

bezsporne, nadto dowód: potwierdzenie przelewu z dnia 22/10/2013r. k. 33 i z dnia 10/12/2013r. k. 34

W dniu 13 grudnia 2013 roku firma wynajęta przez pozwaną przywiozła zamówiony towar, który wniesiono do przygotowanej pod montaż kuchni. Po przeniesieniu towaru okazało się, że opakowania niektórych elementów, w tym lodówki, są częściowo zniszczone. Dodatkowo część mebli była porysowana i podrapana. Monterzy chcieli rozpocząć montaż kuchni, jednak elementy do siebie nie pasowały, wystąpił problem z gniazdkiem elektrycznym, które trzeba było przesunąć. Po zauważeniu wad przywiezionego towaru, powódka nie wyraziła zgody na jego montaż oraz skontaktowała się z projektantem pozwanej. Powódka zgłosiła mu spostrzeżone niezgodności zakupionego towaru z umową i zażądała doprowadzenia go do stanu zgodnego z porozumieniem poprzez nieodpłatną jego naprawę bądź nieodpłatną wymianę towaru na nowy. Projektant pozwanej zdecydował o zabranii towaru od powódki i przewiezieniu go z powrotem na magazyn w celu doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową.

dowód: zeznania świadka P. J. na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie od 00:04:37 do 00:33:09, J. K. na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie 00:40:40, R. L. (1). na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie 00:52:02 -01:10:35 – porównaj protokół k. zeznania świadka C. A. na rozprawie w dniu 14/03/2016r. w okresie od 00:06:52 do 00:21:38 – porównaj transkrypcję k. 284-286, zeznania świadka G. N. na rozprawie w dniu 14/03/2016r. w okresie od 00:23:07 do 00:31:43 – porównaj transkrypcję k. 286-287v

Po kilku tygodniach nieskutecznych prób skontaktowania się z przedstawicielem pozwanej, powódka wystosowała do pozwanej pismo z dnia 05 lutego 2014 roku, w którym zażądała usunięcia niezgodności towaru z umową poprzez nieodpłatną jego naprawę lub nieodpłatną wymianę na nowy – łącznie z koniecznym montażem i wyznaczyła w tym celu dodatkowy 2-dniowy termin pod rygorem odstąpienia od umowy.

bezsporne, nadto dowód: pismo powódki z dnia 05/02/2014r. k. 16

Wyznaczony w piśmie z dnia 05 lutego 2014 roku termin upłynął bezskutecznie, w związku z czym powódka złożyła pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz zażądała zwrotu kwoty 51 294,53 zł.

bezsporne, nadto dowód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 11/02/2014r. k. 18

Przed otrzymaniem oświadczenia o odstąpieniu od umowy, pozwana przesłała do powódki pismo z dnia 10 lutego 2014 roku, w którym wyjaśniła powódce, iż ze względu na indywidualny charakter zamówienia oraz specyfikację materiałów użytych do jego produkcji, a także konieczność sprowadzenia elementów z Włoch, gdzie produkowane

są meble, czas oczekiwania na realizację poprawek jest stosunkowo długi i nierealny w terminie wskazanym przez powódkę. Zaproponowała również, iż dostarczenie reklamowanych elementów możliwe będzie w dniach 4-7 marca 2014 roku.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 10/02/2014r. k. 17

W odpowiedzi na otrzymane oświadczenie o odstąpieniu od umowy pozwana poinformowała powódkę, iż jest ono bezzasadne. Wskazała również, iż termin nieodpłatnej naprawy mebli wyznaczony został na 4-7 marca 2014 roku.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 14/02/2014r. k. 19

Powódka cofnęła oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wskazała, iż dogodnym dla niej terminem montażu mebli jest dzień 04 marca 2014 roku.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 19/02/2014r. k. 20, potwierdzenie nadania k. 20v

Powódka nie otrzymała od pozwanej pisemnego ani telefonicznego potwierdzenia terminu dostawy i montażu mebli w dniu 04 marca 2014 roku. Przedstawiciel pozwanej, który przybył do miejsca zamieszkania powódki z meblami, nie zastał jej tego dnia w domu. Powódka porozumiała się z pozwaną, iż termin na dostawę i montaż mebli zostanie ponownie ustalony po powrocie powódki z zagranicy.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 21/10/2013r. k. 21, wydruk e-maili: z dnia 06/03/2014r. k. 22, z dnia 11/03/2014r. k. 22v, z dnia 12/03/2014r. k. 23

Powódka pismem z dnia 02 kwietnia 2014 roku wezwała pozwaną do dostarczenia i zamontowania kuchni do dnia 11 kwietnia 2014 roku. Ostateczny termin ustalono jednak na dzień 17 kwietnia 2014 roku.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 02/04/2014r. k. 24, potwierdzenie odbioru k. 24v

W umówionym terminie firma montażowa wynajęta przez pozwaną przybyła do miejsca zamieszkania powódki wraz z zamówionymi meblami. Podczas rozpakowywania poszczególnych elementów okazało się, że przedmiot umowy nie został naprawiony. Przywieziono ten sam towar co przy pierwszej próbie montażu. Powódka zauważyła, że również kolejne części posiadają zasadnicze uszkodzenia mechaniczne, o czym poinformowała monterów. Sporządzono protokół reklamacyjny, w którym wskazano, iż: element nr 33142 posiada porysowany korpus, uszkodzony front lodówki; element nr 31727 posiada uszkodzoną blendę oraz porysowany korpus, elementy nr 31546, 31190, 37194 (2 sztuki), 37166, 31534, 31420 i 31751 posiadają porysowane korpusy, element 33696 posiada na rancie korpusu oderwaną okleinę, drugi rant jest uszkodzony i brak jest frontu. Również na pozostałych elementach były widoczne uszkodzenia. Powódka sporządziła dokumentację fotograficzną i odmówiła montażu kuchni. Firma montażowa zapakowała meble i przewiozła je do S. na posesję pozwanej.

dowód: protokół reklamacyjny z dnia 17/04/2014r. k. 25-25v, zeznania świadka P. J. na rozprawie w dniu 18/09/2015r. w okresie od 00:04:37 do 00:33:09 – porównaj protokół k. zeznania świadka C. A. na rozprawie w dniu 14/03/2016r. w okresie od 00:06:52 do 00:21:38 – porównaj transkrypcję k. 284-286, zeznania świadka G. N. na rozprawie w dniu 14/03/2016r. w okresie od 00:23:07 do 00:31:43 – porównaj transkrypcję k. 286-287v

W związku ze zgłoszoną reklamacją pozwana postanowiła dokonać w swoim salonie w S. montażu mebli kuchennych wraz z osprzętem – zakupionych przez powódkę, w obecności przedstawiciela firmy produkującej przedmiotowe meble Home Cuccine. Pozwana poinformowała o tym fakcie powódkę

oraz zaprosiła ją na wizualizację i ocenę zapłaconego przez powódkę towaru. Powódka nie skorzystała jednak z możliwości oględzin.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 30/04/2017r. k. 28

W odpowiedzi na tę informację powódka wezwała pozwaną do pilnego montażu zamówionej kuchni w miejscu wskazanym w umowie, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania pisma. Powódka pismem z dnia 04 czerwca 2014 roku odstąpiła od przedmiotowej umowy i zażądała od pozwanej zwrotu kwoty 51 294,53 zł wraz z odsetkami, w terminie 7 dni od otrzymania pisma, wobec nienależytej realizacji umowy z dnia 21 października 2013 roku poprzez jej niewykonanie w wyznaczonym dodatkowym terminie i brakiem gotowości do jej należytego wykonania.

dowód: pismo z dnia 02/05/2014r. k. 29-29v, potwierdzenie odbioru k. 30, pismo z dnia 04/06/2014r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 31

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wniesione w niniejszej sprawie, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, w ocenie Sądu podlegało uwzględnieniu jako w pełni uzasadnione.

W niniejszej sprawie bezsporna była okoliczność, że w dniu 21 października 2013 roku między stronami zawarta została umowa o opracowanie projektu kuchni, wykonanie mebli według specyfikacji – kosztorysu, dostarczenie zestawu promocyjnego oraz montaż przedmiotu umowy w miejscu zamieszkania powódki.

W dniu 25 grudnia 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827), która uchyliła m.in. ustawę z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (art. 52 pkt 1 ustawy), jednak na mocy art. 51 tej ustawy do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W ocenie Sądu towar będący przedmiotem umowy z dnia 21 października 2013 roku w postaci mebli kuchennych – nie stanowi części nieruchomości w dacie ich zakupu, a umowa zawarta została przez osobę fizyczną z przyjmującym zamówienie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. W związku z powyższym przedmiotowe roszczenie należało rozpatrywać w kontekście ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176 ze zm), która obowiązywała w momencie zawierania umowy z dnia 21 października 2013 roku, w chwili odstąpienia od umowy oraz w chwili wystąpienia z przedmiotowym powództwem.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej – jej przepisy znajdują zastosowanie do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się natomiast przepisów art. 556-581 Kodeksu cywilnego (art. 1 ust. 4 ustawy). Zgodnie z art. 4 ust. 1 cyt. ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową – przy czym w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem 6 miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Pojęcie „niezgodności z umową” nie zostało w powyższej ustawie w sposób wyczerpujący zdefiniowane, natomiast sama ustawa wyłączała w stosunkach sprzedaży konsumenckiej zastosowanie przepisów Kodeksu cywilnego – w tym odnoszących się do wad fizycznych, ale także do wad prawnych rzeczy sprzedanej. Nie budzi wątpliwości, że zakupiony towar nieczyniący zadość wymogom postawionym mu w umowie, będzie towarem z tą umową niezgodnym, a w takiej sytuacji kupującemu przysługują uprawnienia przyznane mu na wypadek niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową.

W sytuacji, gdy zakupiony towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, wówczas zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy – chyba, że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów (zaś przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia) – przy czym nieodpłatność naprawy i wymiany oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek

zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia. Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w art. 8 ust. 1 ustawy, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, to wówczas uważa się, że uznał je za uzasadnione (art. 8 ust. 3). Z treści natomiast art. 8 ust. 4 ustawy wynika, że jeżeli kupujący (z przyczyn określonych w ust. 1), nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy – przy czym od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna.

W niniejszej sprawie przedmiotem umowy, w oparciu o którą powódka dochodziła swojego roszczenia, było opracowanie projektu kuchni, dostarczenie oraz montaż mebli kuchennych. Bezsporną kwestią pozostaje fakt, iż autorem projektu kuchni był K. B. – ówczesny pracownik pozwanej. Przedmiotowy projekt został zaakceptowany przez powódkę, która zgodnie z umową wpłaciła na poczet umowy, a przed jej wykonaniem, łącznie kwotę 51 294,53 zł.

Kwestią sporną pozostawał natomiast fakt należytego wywiązania się z umowy oraz podstawy do jej odstąpienia. Powódka wywodziła bowiem, iż przedmiot umowy w postaci mebli kuchennych został dostarczony do jej miejsca zamieszkania z widocznymi, istotnymi uszkodzeniami, które uniemożliwiały ich montaż. Pomimo zgłoszenia spostrzeżonych uszkodzeń oraz wielokrotnych prób porozumienia się z pozwaną bądź jej przedstawicielem, przedmiot umowy nie został naprawiony ani dostarczony w stanie umożliwiającym jego montaż. Pozwana twierdziła natomiast, iż znajdujące się na meblach zarysowania czy obtarcia są uszkodzeniami nieistotnymi, które nie mają wpływu na montaż mebli, a po całkowitym zamontowaniu mebli nie będą one widoczne. Wskazywała również, iż to z winy powódki nie doszło do montażu mebli, albowiem trzykrotnie wyznaczono termin dostawy i montażu mebli, przy czym powódka dwukrotnie odmówiła montażu kuchni, a raz powódki nie było w domu.

Na podstawie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż istniały podstawy do odstąpienia od umowy zawartej przez strony, albowiem towar zaproponowany przez pozwaną posiadał liczne wady i nie nadawał się do montażu. Z opinii biegłego sądowego Pawła Zawendowskiego z dnia 23 czerwca 2017 roku wynika, iż popełniono kilka błędów projektanckich (przy rozmieszczeniu korpusów) oraz dużą ilość błędów podczas montażu. Biegły w opinii wskazał, iż ilość mebli, elementów meblowych oraz akcesoriów meblowych jest zgodna z zawartą między stronami umową, również wymiary poszczególnych korpusów i blatu oraz kolorystyka frontów, korpusów i blatu są zgodne z umową. Natomiast biegły stwierdził istotne wady następujących elementów: we froncie dolnym lodówki, w jego górnym prawym narożniku, od strony widocznej znajduje się uszkodzenie, które ma charakter otarcia o powierzchnię 5mm x 3 mm; w korpusie nr 16 we froncie dolnym, w lewym dolnym, zewnętrznym narożniku znajduje się uszkodzenie w postaci otarcia, przy czym farba została przetarta aż do samej płyty; we froncie piekarnika na obramowaniu ze stali nierdzewnej wyraźne plamy i zarysowania; we frontach fornirowanych występuje poważna wada lakiernicza, albowiem lakier łuszczy się i odpryskuje; w wyspie dolnej, prawej szufladzie w centralnej części frontu znajduje się wgniecenie na powierzchni o średnicy 4mm, które mogło powstać na skutek uderzenia twardym przedmiotem; w wyspie w górnej lewej szafce porysowany jest front, przy czym porysowanie ma wysokość 20mm (porównaj: opinia z dnia 23/06/2017r. k. 335-338). Biegły wskazał, iż stwierdzone wady estetyczne są wadami bardzo istotnymi. Wady estetyczne są równoważne z wadami funkcjonalnymi i konstrukcyjnymi. Błędy projektanckie są również wadami istotnymi, albowiem taki błąd rzutuje na całość wyrobu, a co za tym idzie na jego poprawne wykonanie, funkcjonalność i estetykę (porównaj: opinia uzupełniająca z dnia 08/01/2018r. k. 423-424). O widocznych uszkodzeniach po dostarczeniu przedmiotu umowy do miejsca zamieszkania powódki zeznali również słuchani w niniejszej sprawie świadkowie. Zarówno C. A., jak i G. N. (k. 285, k. 286), którzy zajmowali się przywozem mebli oraz ich montażem w dniach 13 grudnia 2013 roku oraz 17 kwietnia 2014 roku, potwierdzili, iż na przywiezionych meblach widoczne były otarcia i porysowania. Z ich zeznań wynika również, iż zapakowanie mebli nie było prawidłowe. Opakowania były bowiem poprzerywane, a w miejscach, gdzie widoczne były meble, posiadały one uszkodzenia. Uszkodzenia potwierdza również protokół reklamacyjny (por. protokół k. 25). Świadek P. J. (k. 21) przyznał, że występowały uszkodzenia a protokół odzwierciedla występujące w meblach wady. Również świadek J. K. (k. 218) jak i R. L. (k. 218)) potwierdzili, że przedmiotowe meble miały wady.

W tym miejscu wskazać należy, iż w toku niniejszego procesu strony porozumiały się, iż najpóźniej do dnia 17 kwietnia 2015 roku meble będące przedmiotem umowy zostaną zamontowane w miejscu zamieszkania powódki. Doszło jedynie do częściowego zamontowania mebli, przy czym biegły wskazywał na źle dokonany montaż, który spowodował wiele istotnych wad i niedociągnięć całkowicie dyskwalifikując meble będące przedmiotem umowy. Biegły wskazywał bowiem, iż: korpus nr 1 z koszem kargo nie jest zespolony z lewym korpusiem sąsiednim lodówki i nie zespolony z korpusami z prawej strony (nr 3 i 23 wg projektu umowy), korpusy te powinny być bowiem zespolone za pomocą wkrętów lub śrub przelotowych, dodatkowo kosz cargo znajdujący się w korpusie nr 1 jest niewyregulowany (niewypoziomowany), czego efektem jest odstający o 5mm front, który jest przymocowany do kosza cargo; między korpusami wyspy a korpusami znajdującymi się pod oknem jest 5mm przestrzeni, która jest na tyle widoczna, że stojąc po jednej stronie wyspy widać przez przestrzeń to co się dzieje po drugiej stronie wyspy, dodatkowo front ociera się o uchwyt. Nadto biegły wskazał, iż nie zostały zamontowane: korpus wiszący „nie użytkowy” (nr 24 wg projektu umowy) pełniący funkcję wypełnienia; oraz blendy zaślepiające pustą przestrzeń między korpusem nr 17 a ścianą oraz między korpusem nr 25; pod wszystkimi meblami nie zostały zamontowane cokoły, nie została zamontowana płyta gazowa, nie został wykonany otwór, gdzie powinna znajdować się płyta grzewcza, nie zamontowano 15 sztuk uchwytów, obudowy okapu oraz lampek led, które miały znajdować się w szafkach wiszących. Dodatkowo nie został przytwierdzony do korpusów blat wyspy; po otwarciu frontu, w którym znajduje się kosz tzw. „nerka”, kosz nie wyjeżdża w pełni; zaś blaty mebli oraz korpusy powinny być usytuowane o 10mm niżej, albowiem występuje bardzo poważny problem przy otwieraniu okna, które ociera o blat. Również piekarnik nie został podłączony do instalacji elektrycznej. (porównaj opinię z dnia 23/06/2017r. k. 235-238).

W opinii Sądu stwierdzone uszkodzenia mebli dyskwalifikują uznanie umowy za wykonaną. Wynika to zarówno z opinii biegłego sądowego Pawła Zawendowskiego, który podkreślił, iż kuchnia przywieziona do domu powódki nie spełniała takich norm jakie powinny być, zawierała liczne wady, które powodowały, iż nie nadaje się ona do montażu. Okoliczności te potwierdzili również przesłuchani w sprawie świadkowie, w tym również pracownicy strony pozwanej, którzy podkreślali, że już przy załadunku towaru widzieli liczne uszkodzenia a przy montażu braki w projekcie, które uniemożliwiały montaż mebli. Brak jest jakiegokolwiek dowodu przeciwnego podważającego opinię biegłego jak i zeznania świadków. Wszyscy świadkowie potwierdzili widoczne wady. W ocenie Sądu opinia biegłego jest logiczna, rzeczowa i wiarygodna. Również zeznania świadków są wiarygodne ponieważ uzupełniają się tworząc logiczną całość. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby podważyć zebrany w sprawie ww. materiał dowodowy.

Podkreślić również należy, że pozwana jest profesjonalistą, występuje jako podmiot działający w danej branży od bardzo długiego czasu. Nie budzi wątpliwości, że w stosunku do osób, które prowadzą działalność w danej dziedzinie przyjmuje się podwyższony miernik staranności. Pozwana podejmując się realizacji danej inwestycji powinna dochować należytej staranności, aby umowa zawarta z pozwaną nie budziła żadnych wątpliwości i została prawidłowo wykonana. Powódka jako osoba fizyczna powierzyła pozwanej wykonanie zleconych prac jako profesjonalistce ufając jej w tym zakresie. Sporządzony przez pozwaną i zaakceptowany przez powódkę projekt kuchni miał odpowiadać przygotowanemu pod ten cel pomieszczeniu. Również meble dostarczone przez pozwaną, jak i ich montaż miał zostać wykonane z należytą starannością. Zgodnie z treścią art. 355 § 2 k.c. należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego doprowadziła Sąd do wniosku, że wykonane przez pozwaną dzieło jest sprzeczne z łączącą strony umową w rozumieniu art. 4 cytowanej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. Powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, w związku z czym skorzystała z najdalej idącego uprawnienia z tytułu niezgodności towaru z umową. Na skutek złożonego skutecznie oświadczenia, stron nie łączy już umowa, w związku z czym jej roszczenie w przedmiocie zwrotu uiszczonych należności jest zasadne.

W realiach rozpoznawanej sprawy pozwana nie zadośćuczyniła żądaniu powódki usunięcia niezgodności towaru z umową w czasie właściwym. Pomimo wielokrotnych wezwań ze strony powódki oraz interwencji jej pełnomocnika, nie

doszło do naprawy mebli kuchennych oraz ich prawidłowego montażu w miejscu zamieszkania powódki. Ostatecznie pozwana stanowczo odmówiła uwzględnienia roszczenia powódki.

W związku z tym, że powódka wykazała, iż kuchnia miała wady i były to wady istotne, istniała podstawa do odstąpienia umowy, dlatego też pozwana zobowiązana jest zwrócić powódce kwotę, którą uiściła powódka na poczet zawartej umowy.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez pełnomocnika zawodowego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe oraz koszty nakazane przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Wobec powyższego skoro powódka E. L. reprezentowana była w toku niniejszego postępowania przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, zasadnym było zasądzić od pozwanej jako strony przegrywającej postępowanie, niezbędną do celowego dochodzenia praw kwotę: 7.843,85 zł, na którą składają się: kwota 2565 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 1294,10 zł tytułem zwrotu uiszczonej zaliczki na wynagrodzenie biegłego, kwota 3 600,00 zł tytułem wynagrodzenia dla zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349), kwota 367,75 tytułem zwrotu kosztów przejazdu pełnomocnika na rozprawy (zgodnie z zestawieniem k. 443) oraz kwota 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Biorąc pod uwagę, że strona powodowa uiściła zaliczkę na biegłego w wysokości 1500 zł, a Sąd pokrył należne biegłemu wynagrodzenie w łącznej wysokości 1294,10zł – na mocy postanowień z dnia 19 września 2017 roku oraz z dnia 14 lutego 2018 roku, niewykorzystaną zaliczkę w wysokości 205,90 zł należało zwrócić powódce na mocy art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r. poz. 1025).